

139. Broby, Täby sn.

Pl. 91, 98.

Litteratur: D 2: 17. UFT h. 10 (1882), s. 197; E. Brate, Anteckningar 1902 (ATA).

Äldre avbildningar: Dybeck a. a.; Brate foto (ATA).

Fragment av en runsten, som av Dybeck uppges vara inmurat i en vägg i Broby hemkällare. Sedermera har stenen blivit uttagen och förd upp på en backe vid södra sidan av vägen Hagby—Täby kyrka, Ö om Broby. År 1930 flyttades den fram till kanten av vägen. Den ligger invid U 140 och i närheten av U 151.

Dybeck uppger uttryckligen, att fragmentet icke kan ha hört till samma runsten som U 138.

Ljusgrå granit. Höjd 0,32 m., bredd 0,66 m. Ristningen är väl bevarad.

Inskrift:

... sti · ru ... · hial ... hans
 5 10

... [r]sti ru[nar] ... hial[pi] ... hans

» ... ristade runorna ... [Gud] hjälpe hans [ande].»

Till läsningen: Efter 5 u synes spetsen av bst till ett n. Av 9 l saknas bst. — 6—9 hial saknas hos Dybeck.

140. Broby, Täby sn.

Pl. 91, 98.

Litteratur: D 2: 18. R. Dybeck, Svenska runurkunder n:r 97, ATS 1, s. 171; UFT h. 10 (1882), s. 197; E. Brate, Anteckningar 1902 (ATA); S. Lindqvist, Jarlabankesläktens minnesmärken (i: Nordiska arkeologmötet 1922), s. 128 f.

Äldre avbildningar: Dybeck a. a.; Brate foto (ATA).

Fragmentet påträffades av Dybeck i Broby »bland grundstenarne under ett mindre uthus ... De felande styckena söktes, men funnos icke.» Fragmentet flyttades sedermera till en backe invid södra sidan av vägen Hagby—Täby kyrka, ett stycke Ö om Broby bro. År 1930 flyttades det liksom U 139 fram till kanten av vägen.

Granit. Höjd 0,50 m., bredd 0,61 m. Ristningen är väl bevarad.

Inskrift:

× ... la × ba ... han : entapis · i kirikium
 5 10 15 20

[Iar]laba[nki] ... Hann ændaðis i Grikkium.

»Jarlabanke ... Han dog i Grekland.»

Till läsningen: Av 4 a finns endast v. bst i behåll. Framför 5 h finns möjligen spår av sk. 8 e är tydligt stunget. Sk efter 14 s har möjligen varit ×. 16 k är icke stunget. 19 i kan möjligen vara ett ornament, liksom hst i 20 k. — Dybeck: 19 i saknas.

Dybeck (*Svenska runurkunder*) supplerar r. 1—4 [kiti]la ba[p]. I UFT antages, att det är en rest av namnet *Iarlabanki*, och detta är utan tvivel riktigt.

Stenen är rest över en Greklandsfarare. Jfr U 104, 112, 136, 153.